

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUNNS Zorn-nummer Pris 35 öre

K R Ö N I K A

med några minnen om Zorn.

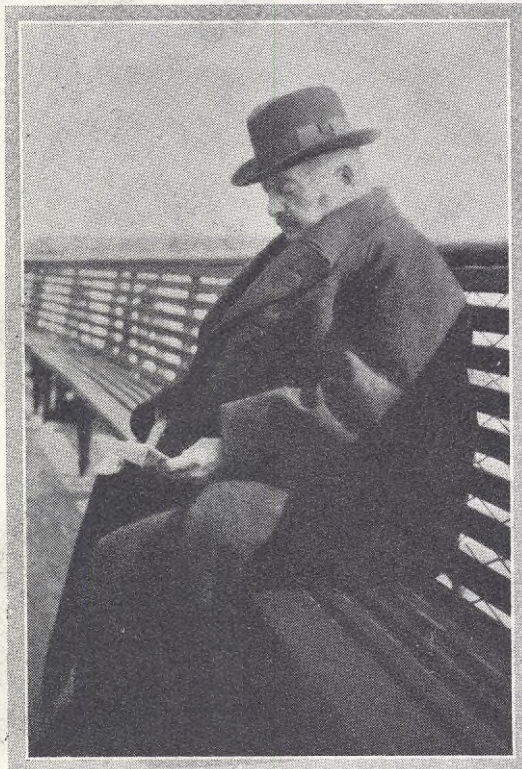
ZORN KOM OM SOMRARNAS SEGlande med Mejt till Utö. Han kom fram i augusti från Sandhamn och Bullerö, där han gästade Liljefors i sällskap med Engström och Carl Cederström, tog en törn in till Dalarö, där han dock aldrig stannade länge och fortsatte så över Mysingen ut mot havet. Han gick in mellan de oprickade skären till Utö hamn och kastade sitt ankare just där det skulle ligga. Alfred Jensen stod på stranden i sin röda fez och såg honom komma. Calle Marcus satt på sin veranda högt uppe på bergen över Lurgatan och såg honom också. Flickorna, som spelade tennis nedanför stenhotellet, läto bollarna ligga för ett ögonblick och ägnade händelsen litet mera uppmärksamhet än vad som bestods en vanlig kutter. Zorns Mejt var en båt, som skilde sig från de andra. Man tog inte miste på den och någon annan. Den var byggd av Zorn för Zorn, ingen kappseglare, ingen snobb-båt, utan ett verkligt farttyg, stort, bekvämt och rymligt. Man kunde leva och bo i den båten utan en känsla av att man befann sig i en apparat.

Zorn kom i land och vi möttes i backen upp till hotellen. Där firades inga hälsningsorgier, där gjordes inga underbara tecken med armar och händer som medlemmarna i den norrut belägna Pelarorden för sed hava. Vi skulle ha mötts på samma enkla, naturliga sätt på en gata i London eller på en bar i New York, om den ena av oss hade kommit sig för att resa så långt. Men trots att det var mitt på förmiddagen, då allt hyggligt folk låg och badade vid klipporna eller försökte få sina motorer i gång, togo vi ett bord på terrassen och beställde in vermouth och vatten. Jag satt och såg på vår förnämde gäst, en svensk herre i segelsällskapets uniform, elegant och korrekt, men också något mycket mer, en man för sig med större och andra mått än de flesta andra. Jag hörde honom berätta om seglingen, om vännerna på Bullerö, om de små avstickarna från kursen, då han sökt upp ensamma vackra platser för att få arbeta, måla. Men han talade inte om konst, varken sin egen eller andras. Han talade om skärgården och han gjorde det på ett sätt som endast den kan, som känner och förstår livet och naturen därute. Den dagen hade jag lämnat hus och hem och seglat med honom vart som helst, åtminstone till Landsort eller Huvudskär, där bränningen slår vit mot de vattenslipade hållarna. Men vi stannade på Utö den dagen och nästa morgon hade Mejt lyft ankar och seglat vidare. Zorn gjorde inga nöjesresor, han arbetade, även då han seglade.

*

Då Zorn dog, skrevs det om honom över hela världen. Den store målaren, den underbara konstnären. Jag såg en del och jag tänkte på vad han själv sade strax efter hyllningarna vid femtioårsdagen:

— Det görs så litet, men det skrivs så mycket.

Zorn på en av de sommarturer, som han älskade att göra. Fotot taget av dr G. Rystedt, som på annat ställe i numret berättar sina minnen av Zorn.

Zorn hade gjort mycket, och det han gjort, ger honom själv mycket mer och mycket bättre än vad kritiken mäktat.

På en resa över Atlanten träffade Zorn en gång en fransman, som efter en stunds samtal sade:

— Vous êtes un artiste, monsieur? var på Zorn svarade:

— Non, je suis Zorn.

Det är möjligt att historien är gjord, kanske av Zorn själv för att roa någon. Desto bättre. Den är i alla fall betecknande. Zorn var Zorn, som målare och människa. Han hade sitt eget sätt att leva, att se och arbeta. Zorn var humorist som alla verkliga konstnärer, och han var en god människa. Han hjälpte de unga konstnärerna icke blott med pengar utan med det som var ännu bättre — han köpte deras tavlor och han pratade inte.

Naturligtvis växte det anekdoter och historier om Zorn, där han gick fram. Varför skulle han undgå det ödet bättre än andra berömda män. Men historierna om Zorn äro icke så många. De levde bland kamraterna och för dem var mannen mer än anekdoten.

Zorn behandlade sina modeller väl, framför allt dem han betalade. De som betalade honom, de herrar och damer hemma och ute i världen, som han porträtterade, ha

Bilden på omslagssidan är en reproduktion av Zorns oljemålning "Ols Maria", målad 1918. Liksom övriga här återgivna reproduktioner av Zorn-tavlor ingår den i den stora nu pågående utställningen i Liljevalchs konsthall till Zorns minne, åt vilket även detta nummer av Idun är ägnat.

heller icke klagat, utom en, en grosshandlare, som berättade:

— Jag beställde ett porträtt av Zorn. Vi kom överens om priset och allt var klart, och så kom han en dag upp och sa' att han ville börja. Jag var litet upptagen den dagen, men han var ännu mera upptagen, så jag fick foga mig. Något staffli hade han inte med sig, bara en duk och ett målaraskrin. Duken ställde han på en stol och så sa han: gå omkring nu litet får jag se på er. Och så gick jag omkring i rummet, och han stod och tittade på, tills han plötsligt kommanderade: stå still nu så börja vi. Så målade han, och när han hållit på en stund, så packade han ihop för den dagen och gick. Några dagar därefter kom han igen och bar sig åt som förra gången. Han lät mig stå rätt upp på golvet, och när han målat en timma eller så, sade han plötsligt: Jaha, nu är det färdigt. Och det var det.

— Nå, sade någon, som hörde historien, var porträttet bra?

— Ja, visst var det bra, svarade grosshandlaren, men sättet — sättet!

J. A. G. Acke, Zorns gamle vän och kamrat, brukade berätta en historia om seglaren Zorn, en historia som också ger litet om seglaren Acke.

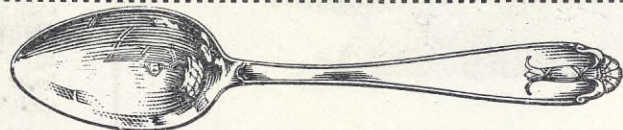
— Vi lågo och seglade på Östersjön, säger Acke, och ombord hade vi en direktör, som jag glömt vad han hette. Vi befunno oss mitt emellan Öland och Gotland då direktören, som satt på däck, plötsligt av någon anledning föll över bord. Det blåste friskt, och som det var mitt i natten, var det ju också rätt mörkt. Zorn satt till rors, och som direktören stoppade upp mitt i en sång som han roade sig med, förstod vi att något hänt och på några ögonblick hade vi också klart för oss vad som inträffat. Vi visste inte vart karn tagit vägen, men vi beräknade läget utan ett ord med varandra. Zorn manövrerade båten och vi kommo precis på mannen och fick honom lätt ombord. Jag tittade på Zorn. Han satt lugn och oberörd med sin cigarrett i munnen och på cigarretten satt askan hel och orörd — nå, det gjorde den på min med. Direktören, som också var en karl, fortsatte sin visa, där han slutat, och vi seglade vidare.

*

Zorn gjorde sin sista segling till Utö. Han kom som vanligt fram i augusti, hälsade på sina vänner, men bröt hastigt upp. Han var trött och sjuk och ville hem. Karl Marcus följde honom. Den seglingen blev hans sista. Några dagar därefter, en mörk och stormig höstkväll, nådde oss budet om hans död.

Det har gått några år sedan dess, men vad mer, åren räknas icke då det gäller honom. Hans stora och vackra gärning skall alltid leva.

Harre Z

NYTT SVENSKT
MATSILVER
VASAMODELLEN
Tillverkare: GULDSMEDS AKTIEBOLAGET I STOCKHOLM
Säljes i varje förstklassig juvelerareffär.

MED ZORN FRÅN MORA TILL ORIENTEN

NÅGRA OFÖRGÄTLIGA HEMBYGDSMINNEN OCH RESEÄVENTYR, BERÄTTADE AV EN KONSTNÄRSKAMRAT TILL MÄSTAREN.

På sin resa med Zorn tog artisten Küsel bl. a. detta trevliga och originella amatörfoto av mästaren i en gondol i Venedig.

FÖRSTA JULI: GÅ OMBORD Å MEJT vid Skeppsholmen. Första september: dyka upp vid Bruno Liljefors' Bullerö, nästan på ett bestämt klockslag — det var Zornska vanor, som det inte var värt att söka rubba! Den sista i juli han levde, och då sjukdomen redan ansatte honom svårt, förpassade han sig likväl ned till Skeppsholmen och Mejt. Att jula i Mora var också en självklar sak liksom att fira högtiden traditionellt, vari även ingick bestyret att skriva julklappsvärs för 5 öre stycket, som gamla och unga kommo i rader och beställde...

Midsommardansen i Mora försummade Zorn inte heller. Jag var åtskilliga gånger med däruppe. Då blev det rundäkning på kvällen till de närmaste byarna, där man troget väntade med att resa majstången tills Zorn kom. Och under det den väldiga stången stack i höjden, förd av handfasta män och stora saxar, gick Zorn bred och gemytlig omkring bland byfolket, hälsade, skämtade och talade Moramål, med ljudlighet och förnöjelse. Dansen — ja, naturligtvis var Zorn med i den. Men hans dam skulle vara en riktig kulla i riktig dräkt — om det så bara var ett band som inte var korrekt, märkte han det strax: »Varför är du slarvigt klädd?» hette det då. Vid 2-tiden på morgonen åkte vi hem till Zorns igen, där det vankades frukost på stora verandan och soluppgång på balkongen åt öster. Då höll Zorn tal till solen, där den höjde sig bakom ett gammalt 1500-tals loft.

Ja, jag har många glada minnen från samvaron med Zorn. T. ex. från hans fiskarstuga i »Gopsmor». Vilka dagar ute på sjön, med laxspöt i hand och efter slutat fiske strandhugg på gräs, så tätt och mjukt som en schaggmatta! Efter hemkomsten skulle alla

Konstnären Ernst Küsel, som flitigt sällskapat och rest med Zorn, har i en intervju med Idun berättat en del minnen, som ge en levande bild av Zorn som den evigt unga och muntra pojke han var, och det in i det sista.

gissa hur många fiskar som fångats, och den som gissade rätt skulle ha 25 öre av alla de andra. Zorn själv var nästan alltid den som gissade rättast, och var också mycket noga med att ta ut sina 25-öringar — som den pojke han ibland var.

Nå, så var det den där utländska resan 1914, — hans näst sista — som jag fick följa med på. Helt apropå kom han och undrade, om jag ville med. Jag vill minnas att det var under resan jag själv fick välja vilken väg vi skulle taga. Jag ville kolossalt gärna se Pradomuseet i Madrid, m. fl. museer så jag valde den vägen. München blev första station. Wien och Budapest följde i rask takt, ty 6 veckor är knapp tid då man ska se allt möjligt. I Wien ville Zorn se den bekante greve Czernins tavelsamling, det var en tavla där, av van der Mer, som han gärna ville visa mig. Vi gick dit och han skickade in sitt visitkort; det var dukat till stor lunch hos greven, men naturligtvis togs en man som Zorn strax emot. Efter Budapest kom Italien och Medelhavet. Två dagar glömmar jag nog aldrig: den i Florenz, då jag skulle hinna med att se allting på en dag, — den tröttsammaste i mitt liv! — och den, då vi for i bil utmed Medelhavet. Och därifrån har jag en lustig bild inpräglad på min näthinna: hur fyra man buro upp Zorn för 100 trappsteg. Vi skulle nämligen upp till ett f. d. kloster bland klipporna och äta lunch; jag och professor Nachmanson — som jämte sin professorska och Zorns fru stött till under vägen — klättrade upp av egen kraft, men Zorn och damerna måste bäras (Zorns ansenliga kroppshyddas krävde fyra man, annars brukade två räcka).

Sen for Zorn och jag till Sicilien. I Palermo strövade vi omkring, tittade på fiskmarknaden och råkade in i en gränd. En kock stod utanför ett skänkeställe och skar itu bröd, liknande franska, doppade dem i buljong, strök på någon sorts sovel. »Det där ser gott ut», sade Zorn, »det måste jag smaka». Och vi klev in och blev serverade läckerheten. Jag fick strax nog, —

Iduns kvinnoklubbar.

Stockholmsklubbens Sektion II sammanträder nästa gång onsdagen den 26 d:s. Uppläsning av författarinnan Anna Lenah Elgström; musik; demonstration av mattknytning samt stickade och virkade saker från systrarna Hultgrens ateljé; demonstration av målning på siden från Sundmans målarskola.

Malmöklubben sammanträder den 7 april i Stadt Hamburgs festväning. Program: Föredrag om »Huslig idrott som hemgymnastik» av gymnastikdirektör Maria Kärrberg. Sång av fru Alma Lindberg-Möller. Utställning av handmålade porslinsfirman Nanny Svensson.

Violinspelaren (Mr. Benjamin). En Zornakvarell från 1884.

det var en fet röra utan den minsta saltsmak. »Jaså, du är så fin av dig, siciliansk nationalmat duger inte åt dig», sade Zorn och åt av alla krafter för att visa, att det dög åt honom. Men det räckte inte länge, snart kunde han inte dölja sin avsmak. »Nu får jag också lov att ge mig», bekände han, — och sen äts en finare lunch på hotellet.

Så for vi till Tunis och Algier och tittade på Orienten ett tag. Det längsta vi stannade på en plats var 4 à 5 dagar som t. ex. i Algeciras, där vi hamnade på ett förtjusande engelskt hotell, överhöljt av färggranna slingerväxter och där det fanns pelargonier, som växte ända upp i tallarna. Där satt Zorn i hallen och skrev på sina memoarer och jag gick och lyssnade på näktergalen...

Hemväg över Spanien. I Cordova bjöd Zorn på en äkta spansk middag, men den var litet för äkta för oss bägge... I Madrid träffade vi den berömda målaren Soroja, som bodde i marmorpalats och hade fyra stora ateljéer. En dag kom han springande till oss med andan i halsen och berättade, att han lagat så, att Zorn skulle få måla spanske kungens porträtt. »Nej tack, jag har inte tid», svarade Zorn likgiltigt och flegmatiskt. Soroja höll på att falla baklänges, men Zorn hade trots detta fortfarande inte tid...

I Paris och London blev det förstas museer i det oändliga, varjämte vi snodde omkring i »antikvitetshål», — det gjorde vi för rätten jämt, vart vi kom. Så bar det i väg hem över Malmö och Baltiska utställningen. Så var denna för mig så underbara resa slut, efterlämnande ett oförglömligt minne, som om möjligt i ännu högre grad befäste den tacksamhet och den beundran, jag alltifrån början hyst för denne store man.

H. E. EKSTRÖMS JÄSTMJÖL

ZORN'S MODELLER BERÄTTA

FÄRNÄS LÄR vara en av de största byarna i Dalarna och är onekligen av en imponerande längd. Den ligger ungefär en halvmil söder om Mora med ett mycket vackert läge på den höga sluttningen ner mot Siljan. Som vår häst tyvärr inte var Zorns häst, hittade han ej av sig själv fram till Kol Margit. Utan vi frågade oss för och sutto snart i samspråk med henne i hennes trevliga hem. »Ja, se när hästen kommer till Färnäs, nog vet han vart han skall gå alltid, nog går han till dej, Margit», brukade Zorn säga, så berättar hon skrattande för oss. Man kan gott förstå både Zorns och hästens smak i det fallet. Kol Margit är en livlig, glad och intelligent kvinna och var helt säkert en utmärkt modell. Hennes vackra ansikte lyser ungdomsfriskt och fint på flera dukar av Aug. Hagborgh (»Vid fönstret», m. fl.) och Anckarkrona. För Zorn har hon suttit för en liten bröstbild, som bär hennes namn.

Kol Margit har nu varit gift i många år och är mor till två rara flickor, som lova att ta hennes fina drag i arv. På tal om ungdomen, säger hon, skulle det behövas en ny Zorn just nu. Någon som kunde väcka och lära som han, få dem att inse att den nu så moderna »omklädnings», d. v. s. att klä sig civil, alls inte är något så fint och eftersträvansvärt, som ungdomen fått för sig. Zorn skulle väl vända sig i sin grav, om han såg hur alla hans strävanden för folkdräktens återupplivande och bevarande hålla på att rinna ut i sanden. »Minns du», säger Kol Margits väninna och granne, Olof Anna, också hon en av Zorns modeller för cirka 20 år sedan, »minns du, hur Zorn skänkte oss tröjor, om vi bara ville börja använda dem igen, vi hade lekstuga emellanåt i hans ateljer och då ville han så gärna vi skulle vara klädda som Morakullorna voro förr i världen. Så reste han utomlands och var borta flera månader. När han kom tillbaka överraskade vi honom på nästa lekstuga med att vara klädda i våra dräkter, både pojkar och flickor. Han blev så glad. Det var då vi började bind upp håret på nytt, linda det med röda band. —

Här ovan fru Kol Margit Eriksson, Mora Noret, som stått modell till bl. a. den t. h. återgivna Zornetsningen »Kol Margit».

I mitten fru Anna Jacobi, (Spansk) Mora, och här ovan fru Olof Anna Eriksson, Mora Noret.

Vilken betydande man Zorn varit speciellt för Dalarna framgår tydligt nog av här återgivna skildring däri Zorns egna modeller berätta om allt det han uträttade för gammal god Dalakultur.

Idun är här i tillfälle att återge en Zorn-etsning, som ej kommit med på den stora minnesutställningen. Den tillhör direktör Sven Palme i Stockholm.

Det borde komma någon hit och hålla föreläsningar för ungdomen», tillägger hon. Men nu är i stället pingstvänners, baptisters och evangelisters gyllene period och till den passa kanske de svarta kånnskinnsmössorna lika bra som de röda banden passa på en lekstuga.

Olof Anna är från Morkarby, en plats som Zorn särskilt tyckte om. Där hade han låtit resa majstång och byggt dansbana, som knarriga gubbar sedermera fingobort. Från Morkarby är också en av hans modeller från senare år, Anna Spansk, »Värflickan», som han målade i trädgården bakom sin villa 1917. Midsommaraf-ton firade han alltid

i Morkarby och hans vackra »Midsommarnattsdans» är just därifrån. Olof Anna minns som det roligaste från ungdomen att få stå bakom och se på när Zorn målade. Bara de voro tysta, fingode gärna stå omkring honom. Där dansade ungdomen kväll efter kväll medan Zorn målade (inom parentes är förgrundsfiguren på nämnda tavla hans svåger Glad från Sollerön). Olof Anna har suttit modell för Zorn flera gånger, bl. a. är hon mittfiguren i hans etsning »En ny visa». »Jag sitter där med uppkavlade ärmar, kom just från tvättbaljan», säger Olof Anna, »vi sutto och sjöngo och spelade, då Zorn kom in till oss, som han så ofta brukade. Inte vet jag om det var något fint, men han bad då att få rita oss så där som vi satt.» »Nå då sjöng ni väl också?» »Ja, vad vi sjöng och och hade roli'! Hela, hela tiden sjöng vi och spelade. Zorn ville jämt man skulle se glad ut, när man stod modell. Han berättade roliga historier för att få oss att skratta. Själv brukade han för det mesta sjunga »Kristallen den fina», när han stod och målade, det var hans favoritmelodi.

Dessemellan visade han gamla låtar. Zorn var så mycket för det gamla, han. Det allra äldsta dalspråk han kunde uppleta talade han med oss, och skrattade så gott, om det var något ord som knappast vi förstod. När han var ond på någon, kallade han honom »klöjtbracka» (klutbyxa) det var det värsta han kunde ta till!

»I loftstrappan» har Olof Anna

(Forts. sid. 278.)

FOTOGRAFERA MED EN KODAK OCH KODAK FILM

OBS! NAMNET - EASTMAN KODAK COMP. - PÅ KODAK KAMEROR OCH FILM

ALLA FOTOGRAFISKA ARTIKLAR, FRAMKALLNING OCH KOPIERING BÄST GENOM

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B. GÖTEBORG · MALMÖ · STOCKHOLM

EN HEL VÅRUTRUSTNING FÖR 180 KR.

OCH EN LITEN BLICK PÅ DE NYA VÅRHATTARNA JÄMTE ANNAT NYTT.

Vi återge här en rad nya Parismodeller i vårhattar, som just i dagarna anlönt till Stockholm. Från vänster: Hatt av svart stråtyg och tagel picotfläta. Stor svart bandmontering. — Liten toque, brätte av svart matt stråtyg, monterad med brokigt siden samt agraff. — Hatt av svart pedalkulle. Brättet gjort av svart moaréband med bandknut av samma material. Monteringsnål fullbordar hatten. — Toque, brun, i ripsband och moaré. — De tre första vårhattarna ha hitförts av engrosfirman Törsleff; den sista, övergångshatt, är från Nordiska Kompaniet.

TÄNK ATT KVINNAN SKALL VARA så olyckligt funtad att hon, så snart hon känner aningen av en vår i luften, ögonblickligen skall börja tänka på sin egen pånyttfödelse. Det låter vackert, det där men det gäller gunås icke så mycket själens pånyttfödelse som fastmer den yttre formen. Inte vill man möta solen och våren i den gamla stassen, som för resten blivit så illa medfaren av väder och vind, när man kan göra livet dubbelt så förtjusande — genom att skaffa sig litet nya kläder.

Men nya kläder ha en obehaglig egenkap — de kosta pengar och vi ha alla mestadels sorgligt magra kassar. För att i någon mån hjälpa sina läsarinor i klädbekymren har emellertid Idun gjort en del undersökningar i den aktuella frågan och samlat en massa erfarenheter. — Låt oss börja med att konstatera, att Stockholm erbjuder rika ekiperingsmöjligheter — vackra och fula saker, dyra och billiga i behaglig växling. Den lyckliga kombinationen »mycket vackert» och »mycket billigt» är givetvis ganska sällsynt.

Smakar det något, så kostar det också något. Och nu röra vi oss till en början med summor som endast ett fåtal kan tänka på för vårdressen. Eller vad säger ni om 300 à 350 kalla kronor för en dräkt och 300 kronor för en helfodrad kappa?! Så högt taxeras nämligen fortfarande de exklusiva plagg, som se dagen i våra förnämsta modesalonger. Till gengäld blir ni naturligtvis klippt och skuren och sydd efter sista Parismodet och utsökt elegant, vare sig ni beslutar er för en hellång kappa av något cotlétyg eller en dräkt av yllerips.

Men alla vi andra som inte ha råd att betala för lyxen av parisiska primörer och nöjet att stå och prova på persiska mattor — vi ordna saken annorlunda. Vi köpa tyg och låta en ordinarie skicklig sömmerska göra resten. Tyger äro verkligen inte så dyra. För tio à femton kronor i genomsnitt får man en verkligt god och bra kvalitet i matelassé, som fortfarande användes, rips, som har ett mjukt och elegant fall, cheviot, som alltid är modernt och alltid chic samt gabardine, som är synnerligen durabelt. Vill man gå upp till tjugo kronor metern kan man bli ägarinna

av det mest utsökta engelska tyg. Hel-sidenfoder kostar tolv kronor, men ett bra halv-siden får man för sju kronor. En ordinarie sömmerska tar 60 à 75 kronor i sylön, inklusive sybehör, och en bättre damskräddare varierar mellan 75 och 100 kronor. Tabblån kan sålunda ställa sig så här:

4 meter tyg — 60 kronor.
2 1/2 meter foder (halvsiden) 18 kronor.
Sylön 60 kr.
Inalles 138 kr.

Ökar man på marginalen något blir det jämnt 150 kronor och för den summan kan man få en fin, hållbar och välsydd dräkt. En kappa blir omkring 25 kr. billigare.

Vill man inte ha besvär att välja tyg och modell och springa och prova har man konfektioner att tillgå. Visserligen rynkas det gärna på näsan åt allt vad konfektionsvaror heter — men det är en smula orättvist. Har man bara själv litet varukännedom och god smak kan man få tag i riktigt bra och stilfulla konfektionskläder i klädsamma och nya modeller. I ett av våra större varuhus — vilket f. ö. har äran att ha infört bra konfektionssaker — kan man exempelvis få en mycket nätt och trevlig färdigsydd dräkt för 125 kronor — ja, till och med betydligt under hundra kronor, om man vill pruta på tygets beskaffenhet. Men det är mestadels oklokt.

Idun på Londonutställningen.

Sommarens stora händelse ute i världen blir den jättelika utställning som i april öppnas i London och där hela det väldiga imperiet kommer att vara representerat på ett sätt som aldrig förr. Denna mäktiga mönstring av nutida kultur i skilda utvecklingsgrader och i den rikligaste mångfald kommer att locka resenärer från alla länder, även vårt. För att ge våra läsare del av det som isynnerhet för en kvinnlig läsekrets kan vara av värde att erfara från den stora utställningen har Idun avtalat med en av våra mest framstående journalister redaktör Eskil Sundström om en serie korrespondenser från utställningen. Rikliga illustrationer åtfölja skildringarna som helt säkert komma att utgöra en sommarmånader-nas synnerligen intresseväckande läsning.

Ett billigt tyg blir dyrbart i längden och vice versa.

Summan för promenaddräkten eller kappan har sålunda pressats ned till 125 kr. Men det återstår tyvärr mycket. Hatten är ett viktigt kapitel. En huvudsak, skulle den obotliga vitsmakaren säga. Nyheter-na för våren ha ännu inte letat sig hit och man vet följaktligen ingenting om priserna. Vi som nu gladeligen ekipera oss få ta vår tillflykt till den lilla filthatten. I klockform och i milda läckra pastellfärger — beige — lindgrönt — svagt lila. Den lilla koketta, lätta och praktiska hatten övergår i vår ågo för trettio silverpengar.

Men det är inte slut ännu.

Fötterna skola hava sitt. Det blir antingen vanliga rejäla bruna eller svarta snö- eller slejfskor (boxkalv) för 20 à 25 kr., finare utförande (s. k. handmetod) 35 kronor eller också handgjorda förstklassiga skor — 50 kronor.

Strumpor i alla färger och mönster fins det gott om. En modern rutig eller randig helyllestrumpa står i omtrent sex kronor och den nya blandningen ylle och silke ställer sig några kronor dyrare.

Väska är ett viktigt tillbehör i vårutrustningen. För femton kronor får man riktiga bra små väskor (och dom ska vara små nu i motsats till föregående säsongers veritabla koffertar), för tjugofem kronor blir det solida och slitstarka väskor och för hela 60 kronor blir det ett under av skönhet och elegans i äkta krokodil eller sköldpadd.

Har ni några pengar kvar, arma människor? Det fattas nämligen ännu en viktig sak — paraplyt. 20 kronor vandrar åter över disken och ni står som ägare till ett robust och kort och stadigt paraply av gloria eller, som det heter i lotterireklamer, i lyckligaste fall råsidan.

Sedan är ni då så ny och fin och söt som någon människa kan begära, fast det trots alla försök till ekonomisering kostar sina modiga slantar. Nu fattas det bara två icke heller alldeles oväsentliga saker — sol och vår. Men tänk, det får man i sinom tid utan egen förskyllan eller värdighet — alldeles gratis.

MADAME CAPRICE.

CAP Nötter

ytterst delikat nougatchoklad
i kartonger à Kr. 1:25.

FÖRRÄDERIET. AV MATILDE SERAO

FRÅN ITALIENSKAN AV ELLEN RYDELIUS.

MEDAN DEN BLONDA MODERN knypplade på en uddspets och Mario satt på mattan och klippte ut soldaten som var målad i rött och blått, kom den unge fadern hastigt in och sade helt glättigt:

— Hör du, Mario, min unge lilla, bed mamma klä på dig så skola vi gå ut. Vi skola ut på promenad.

Den unga modern hade lätt rynkat ögonbrynen utan att röra på sig. Mario hade rusat upp, han omfamnade pappans ben och strök sig mot hans benkläder.

— O, söta pappa, kära, lilla pappa — upprepade han skrattande, och slingrade sig som en orm.

— Skynda dig, Tecla, och klä på Mario. Det är sent.

— Skall du verkligen ta honom ut på promenad? sade hon förvånad utan att resa på sig.

— Tänk dig, jag har ledigt två timmar, ett riktigt underverk. Den här pysen får ju aldrig gå ut med mig.

— Om du tar honom upp på Pincio, så fryser han.

— Jag skall inte ta honom till Pincio. Säg, lilla sprattelgubbe, du bryr dig väl inte om Pincio?

— Det gör det samma, pappa lilla, bara jag får följa med dig och mamma tar på mig sidenkostymen.

— På Prati di Castello är det för fuktigt, anmärkte modern.

— Jag skall inta ta honom till Prati, vill du inte låta barnet gå ut? Är du svart-sjuk kanske?

— Vad tänker du på? sade hon och ryckte på axlarna. Och hon reste sig långsamt med stor motvilja, gick av och an utan brådska och öppnade alla lådor och alla skåp utan att hitta någonting. Men så småningom klädde den blonda modern på Mario. Denne stod på sängen i bara skjortan och sparkade med benen, medan han väntade på strumpor och kängor, han skämtade med fadern, kastade sig omkull i sängen, lät kittla sig, skrattade hela tiden och gav småkysningar åt sin snälla pappa, som lutade sig över sängen och skrattade även han. Mer än en gång, medan den blonda mamman drog på honom strumpor, snörde hans kängor och knäppte kostymen, lutade hon sig över Marios hals liksom om hon velat säga barnet något i hemlighet. Men pappan var ständigt bredvid, han stod stilla och väntade leende. Mamma knäppte hela knappraden fel och fick börja om igen. Mario darrade av otålighet och ruskade på sig. Pappa hade redan hatten på huvudet, och mamman sökte alltjämt efter en liten näsduk åt Mario.

— Jag ger honom min, Tecla, om han behöver någon.

— Jag behöver ingen, kom nu, pappa lilla.

Då tryckte modern en lång kyss på sonens panna som om hon velat låta läpparna tala ett okänt språk. Så gick hon ut på trappavsatsen och betraktade fadern och sonen, som gingo utför trapporna, hoppande och pratande.

— Mario! ropade hon.

— Vad är det, mamma?

— Hör en sak.

— Säg det där uppe, mamma lilla.

— Om du fryser, så drag kapuschongen över huvudet.

— Jag fryser inte. Adjö, mamma.

*

I dörren till tältet, där man gick in för att se bassängen med krokodilerna och tigerburen, kände Mario sig mindre nyfiken och modig. Han betraktade sin pappa med ett ansikte, där fruktan och längtan blandades, men stod stilla utan våga gå in.

— Äro krokodilerna stora, pappa?

— Ja, lilla hare.

— Stora som Nanna, köksan?

— Mycket längre och plattare.

— Låt oss gå härifrån, pappa. Du kan berättas för mig om krokodilerna och tigerburen. Och så köpa vi en leksak vid via Nazionale för pengarna vi skulle ha gett ut i tältet.

— Nej, mitt gryn, du har redan fullt av leksaker.

— O, vad säger du, pappa! Alessandro i skolan, om du visste så mycket han har, vackra, konstiga leksaker med maskiner inuti, så att de kunna gå. Får jag en leksak? Jag tycker väldigt om dig, pappa!

— Tycker du mycket om mamma?

— Ja, lilla pappa, men jag tycker mer om dig.

— Så får du inte säga. Varför tycker du mer om mig?

— Jag ser dig bara vid middagen, kära pappa, men mamma ser jag alltid. Om du köper mig en leksak, så skall jag säga, att jag tycker lika mycket om er båda två.

— Det är fullt att narras. Vill du inte hellre äta en glace hos Singer?

— Jo pappa, hallonglace, som är röd.

När han sedan ätit glacen långsamt för att få den att räcka längre, ville Mario köpa bakelser till stackars mamma, som stannat hemma och icke fått någon glace. Han ville bära paketet och stack in fingret i segelgarnsöglan.

Men det stora skyltfönstret lockade honom till sig. Tyst, med ivriga ögon och halvöppen mun betraktade han dessa underbara leksaker. Den lilla handen tryckte faderns, som om han velat meddela honom sin oro. Och det lilla ansiktet var så blekt av längtan, de vänliga ögonen voro så bönfällande, att fadern icke kunde motstå, utan gick in med Mario i butiken för att köpa honom en liten leksak.

— Jag är så glad att du köpt mig den där byn, — viskade Mario då han hoppade upp i vagnen för att återvända hem.

— Huru många hus är det?

— Kanske tjugu.

— Då skall jag ge dig tjugu små kyssar, och om det är ett högt kyrktorn, så skall jag ge dig en stor, stor en. Jag är mycket gladare, därför att det är en leksak som jag kan leka med hemma. I fredags köpte mamma mig ett rullband och en gummiboll. Vad skall jag med rullband och boll hemma, de förstöra möblerna, och så kan jag slå sönder speglarna.

— De äro bra att ha på Pincio, min snusförnuftige pys.

— Nej, nej, de äro bra att ha vid villa Pamphily. I fredags var jag där med mamma. Jag tyckte det var tråkigt att sitta i täckt droska med mamma, men så sade hon till mig: när vi komma fram, skola vi stiga ur.

— Har du inte åkt i täckt droska förr, Mario?

— Nej, pappa.

— Och där lekte du med rullbandet och bollen?

— Ja, medan mamma pratade med Riccardo.

— Med Riccardo?

— Ja, pappa.

— Vad gjorde Riccardo?

— Han spatserade, pappa. Jag stannade en stund hos dem, men de hörde inte på mig, och då sprang jag framför dem med bollen. Då rullade bollen in i en annan allé, och då jag letade efter den, kunde jag inte hitta mamma. Om jag gått vilse, pappa, så hade vargarna i den där skogen ätit upp mig.

— Ja... kanske det. Och.. mamma?

— Jag hann upp henne bredvid vagnen, hon stod och väntade på mig.

— Efter hur lång tid, Mario?

— Efter fem minuter, pappa.

— Det är för litet.

— Då var det väl efter fem dagar, pappa. Hon bannade mig och jag grät. Det var rullbandets och bollens fel, och jag gav dem stryk. Riccardo steg upp, sedan fälde de ned gardinerna, och vi sågo inte mera av gatan. Vi stego av vid Ripetta, pappa, men först kysste Riccardo mamma på halsen. Varför gjorde han det, pappa?

— Vi gingo hem till fots och han blev kvar i vagnen. Men varför kysser han mamma på halsen? Han är inte min snälla pappa och han är inte Mario, den snälle lille pojken, så att han kan få kyssa mamma. Säg åt honom att inte göra så mera, pappa lilla.

— Det skall jag göra, min son.

*

Modern väntade barnet på trappavsatsen, där hon spant lyssnade till ljudet av stegen.

— Är du ensam, Mario?

— Ja, pappa har köpt mig en by, mamma, och bakelser åt dig.

Hon bleknade och darrade i hela kroppen. Barnet, som stod framför henne, betraktade henne med strålände ögon.

— Var är pappa, Mario?

— Han har gått för att säga åt Riccardo, att han inte skall kyssa dig mera, mammi.

— Min son! — skrek hon och kastade sig på golvet med öppna armar.

Nytt kvartal stundar,

varför ärade kvartals- eller nytillträdande prenumeranter uppmanas att snarast verkställa prenumeration, så att intet avbrott i expeditionen uppstår.

Sjukdom

försakar alltid en dålig by, gör den frisk igen med

Yema
hudcremetvål

BLUS BLIR ELEGANT
KEMISKT TVÄTTAD
ELLER FÄRGAD HOS
ÖRGRYTE KEMISKA TVÄTT- & FÄRGERI AB GÖTEBORG

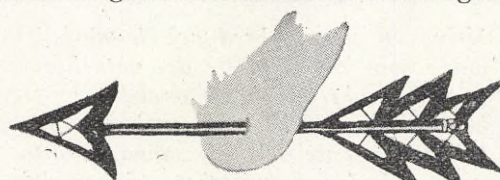

ÖRATS "RENÄSSANS"

VILKEN SKALD ÄR DET, SOM KALLAT kvinnans öra »en glimmande snäcka i rosentyll»? Nå, vem det må vara, så är uttrycket skönt och poetiskt. Kvinnan har emellertid inte själv skattat snäckan i den rosenfärgade tyllen högre än att hon länge och väl gömt den bakom en mer eller mindre tät hårgardin. Det modet daterar sig visst ända från den tid, då Cleo de Merode var här och förtrollade allt vad män hette med sina drömmande ögon och sin madonnafrisyr. Det klagades ju t. o. m. i tidningarna över, att våra små telefonfröknar gävo fel-signaler värre än någonsin därför att allihop kammat om sig à la Cleo...

Sedan ha många slags frisyrer levat och dött, men ingen har riktigt lämnat örat fritt. Förrän nu. Nu synes det äntligen få lov att arbeta sig ut på allvar. Gossfrisyrer, den allra slätaste och ultramodernaste, har gynnat dess strävanden. Men även i frisyrer av långt hår har det tillåtits krypa ut: man kunde sålunda å premiären på »Älska» å Dramaten se Tora Teje uppträda i en frisyr, som lämnade öronen helt och hållet fria.

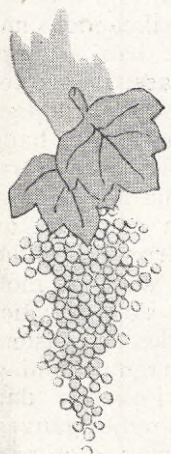
Måne det är med tanke på denna örats »nakenhet» som det moderna örhänget fått en längd och en form och ett omfång som väl knappast förr? Än framträder det i form av en — ljuskrona, än av en antik porträttram, än i formen av en gammaldags bägare eller en svällande vindruvsklase. Ja, man drar sig inte ens för att genomborra örat med en regelrätt pill!

Ett modernt "genomskjutet" öra.

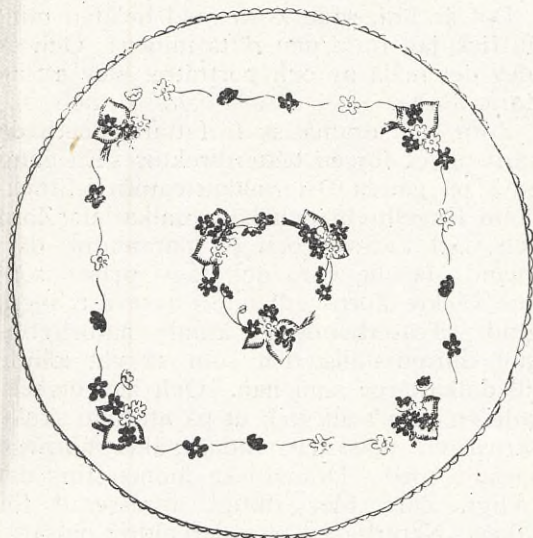
Här ovan fru Harriet Bosse med en frisyr, som låter öronens karaktär komma till sin rätt. T. v.: modernt franskt örhänge, som leder tanken till en bacchant.

Här ovan fru Tora Teje i »Älska» som den moderna kvinnan med fullt synliga öron. T. h. ett av de hypermoderna långa franska örhängena.

IDUNS HANDARBETSSIDA

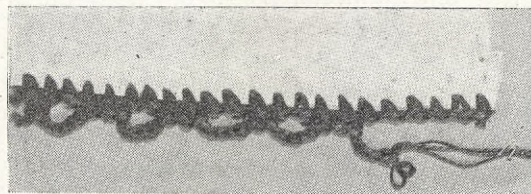
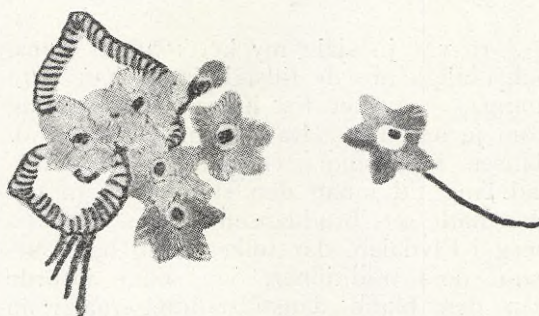

Blåsippduken.

Handarbeten till påsken.

SNART HA VI PÅSKEN HÄR. MEN än så länge dröjer det nog innan våren kommer och blåsipporna våga sticka upp sina små huvuden i backarna. Vi få ge oss till tåls och under tiden söka göra det lite värilikt inomhus.

Till påsk-middagsbordet böra vi ha en glad duk i mitten. Blåsippduken här är just en sådan, sydd på glasbattist med moulinégarn. Blommorna skifta i blått och violett, bladen äro gröna. Kanten är också grön, virkad i två varv, med en stålverk-

Upptill en av blåsippknipporna, visande hur de skola sys. Nedtill detalj av den nätta bårdvirkningen.

nål. På det första varvet göres fasta maskor tätt bredvid varandra genom den en gång vikta kanten. På avslutningsvarvet virkas omväxlande 3 fasta maskor och en båge av 5 luftmaskor.

Duken med blåsipporna kan beställas genom Iduns handarb.-avd. och kostar 5,25 kr. Till broderiet åtgår 4 d. moulinégarn à 18 öre st. Mellanlägg (15×15) kunna

Äggvärmare med handtryck.

uppritade med en liten blåsippbukett fås till ett pris av 6 kr. duss.

Äggvärmaren med de fyra tupporna är handtryckt på vitt linne. Storleken är 25 cm. i diam.; den rymmer således en hel del ägg. Den består av 4 runda stycken, vilka fogas ihop två och två, fodras med ett tunnt lager av vadd eller dubbel flannel. Dessa i sin tur fäster man ihop, dock lämnande ung. en fjärdedel som öppning. Äggvärmaren kostar 3:75 kr. och rekvireras liksom duken pr postförskott.

HEIA.

Tomtens Bakpulver

s.k. jästmjöl

FRÅN MERA OKÄNDA DOMÄN

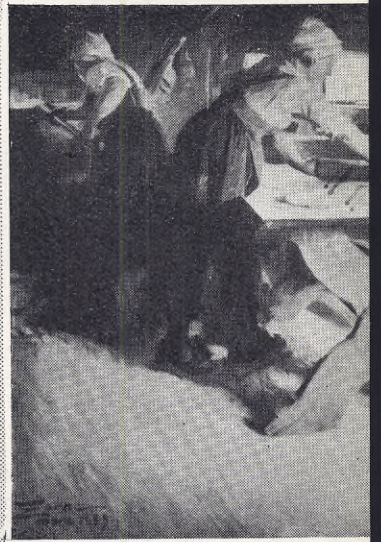
EN RAD ZORNTAVLOR FRÅN DEN STORA

En av Zorns många vackra målningar av mormodern är denna, "Mormor gör tråggar", från 1892. Tillhör Axel Jacobsens samlingar.

I Top-Capu. Från 1886. Tillhör fröknarna A. och G. Meyerson.

"Brödbakning" ger också skönhetslades 1889 och tillhör

"Café cantante" i Madrid från 1884 är en av de briljanta akvareller, som stamma från den några och tjugo-årige målarens spanska resa.

En av Zorns vackra landskapsstudier från 1886, rymmande arbeten, som ha så växlande motiv. Den är från 1885 och tillhör direktör Oscar Lamm.

Mora marknad. Tavlan, så gripad 1892 och tillhör

ER AV EN MÄSTARES RIKE

NESUTSTÄLLNINGEN I LILJEVALCHS KONSTHALL.

flinka fingrarnas arbete. Den må-
Jacobsens samling.

Det var en 21-årig mästare, som målade denna "Neglected."
från 1881. Tavlan tillhör stadsbokhållare Nils A. Brodin.

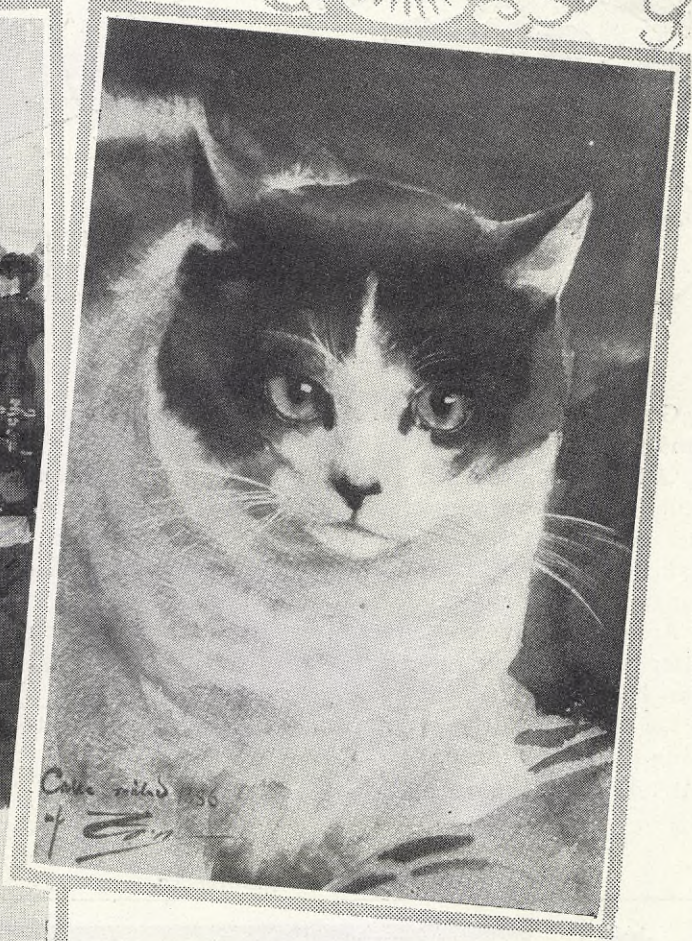
Zorns moder, "Mona", målad 1898.

an e't spår sentimentalitet, målades
ora kommun.

"På Nybroviken" målades i London 1883, men är icke mindre
levande för det.

"Kalle Katt". Från 1886. Tillhör grossh. Herman Lamm.

DET BÖR INTRESSERA VARJE SVENSKA
ATT JÄMFÖRA

CHOLEPALMINETVÅL
MED UTLÄNDSKA LYXTVÅLAR

LARS MONTÉN
STOCKHOLM

MARTIN

Forlang uttrykkelig

**BARDIN'S
PERLE PUDDER**

Fås i alla Parfymaffärer, Apotek och Färghandlare.
Engros-Depot Madsen & Wivel, Köpenhamn.

Allt
vad andra
tvättmedel
utlova det
infriar **GULD.**

Sanningen härav kommer Ni att erkänna, då Ni tvättat Eder ljusa sidenklädning i **GULD.**

Lös **GULD** i kokhett vatten. Låt detta svalna o. krama sedan klädningen i det ljumma tvällöddret, skölj den därefter hastigt i ljumt vatten och stryk den, då den blivit halvtorr. Sedan kan Ni med berättigad stolthet sätta den på Er.

GULD

TVÅLFLINGOR

som hänsynslöst gjorde kamraterna uppmärksam på ens närvaro: »En jänta, grabbar!» (kan inte uttalas nog föraktfullt) De' här ä' väl ingen plats för jänter! Gå du hem och hjälp mamma iställe!»

Hur många flickor ha inte, som jag, bittert grubblat över varför »pojkar alltid ska' få göra de' som ä' roligt, men vi flickor bara de' som ä' tråkigt»?

Utomlands har ju den kvinnliga idrotten utövats länge. Frankrike har ju varit smart nog (ja, affärs- och reklamintressena ha väl varit de drivande faktorerna) att de senare åren t. o. m. anordna kvinnliga »Olympiska spel», från vilka våra idrotts-tidningar meddelat rekordsiffrorna och den övriga pressen uppbyggt sina läsare — väl mest de manliga — med överlägset skämtsamma skildringar och fasanfulla karrikatyler.

Kvinnlig idrott behöva vi — men kvinnliga idrottstävlingar, mästerskap och — Olympiader — måtte vi förskonas därifrån!!!

Låt oss idrotta för det nöje idrotten bereder oss, den friskhet, käckhet och spänstighet den giver oss, men inte för sekund- och millimeter-resultat! Den »grenen» av den moderna idrotten avstå vi gärna åt männen!

Att vi kvinnor själva skola leda våra och flickornas idrottsövningar är ju också en självklar sak. Men då vi hittills väl endast i undantagsfall ägt idrottsutövande (jag tänker fortfarande huvudsakligast på sommaridrotten) kvinnor, äga vi naturligtvis heller ej några kvinnliga kompetenta idrottsledare.

Denna brist har den nybildade föreningen, Svenska kvinnors Centralförbund för Fysisk kultur, tagit som en av sina huvuduppgifter att avhjälpa.

Till sommaren planeras en kvinnlig idrottsledarkurs under ledning av någon skicklig manlig idrottsledare (ja, än så länge få vi allt tacksamt lära utav männen!) med biträde av en kvinnlig gymnast.

Kursen kommer att meddela praktiska och teoretiska kunskaper i de idrottsgrenar, som lämpa sig för oss kvinnor m. m.

Man måste hoppas att kursen skall omfattas med livligaste intresse inte bara från gymnasters utan också från alla de »lek-mäns» sida, som vilja verka för våra flickors och kvinnors utbildning till sunda och starka människor.

INGRID LARSSON.

Damernas diskussionsklubb.

Anpassningsförmåga eller opposition?

I alla tider eller så långt tillbaka, som man följt kvinnans utvecklingshistoria, har det väntats och fordrats anpassningsförmåga av henne. Fredrika Bremer började att opponera sig mot de s. k. traditionerna, och sedan ha många villigt och käckt följt i hennes fotspår.

Har nu denna opposition varit nyttig eller skadlig för den verkliga utvecklingen av de sant mänskliga förhållandena eller hade kvinnans fortsatta anpassning varit bättre för mannen, kvinnan, barnen och samhället? Vad säger Iduns läsekrets där-om?

Signalen Berm.

Varför uteblir frieriet?

När frieriet uteblir, så har naturligtvis kärleken inte ännu fått insteg i mannens hjärta. Och dessutom kan en man lätt nog bli avkyld, även om han haft tendens till att fria. När en flicka är mycket ung, har mannen i regel mycket lätt för att både närma sig en flicka, uttala sin beundran och kärlek samt fria. Ty då verkar mannen alltid litet mera överlägsen än kvinnan. Och detta befordrar en lätt-

Vår nya, så väl mottagna

EAU de COLOGNE

är nu utkommen och
tillhandahålles i alla
specialaffärer.

WURP & BOLL AKTIEBOLAG

Kungl. Hovleverantör
GÖTEBORG

Eva Andéns Advokatbyrå

Lilla Vattugatan 14.
Tel. 7576. Norr 18336.

Specialitet: Familje- och arvsaker.
Boutredningar och testamenten.
Förvaltningsuppdrag.
Även skriftliga förfrågningar.

En kvinna utan hår

Under sjukdomar, svaghetstillstånd, havandeskap m. m. händer det ofta, att även det rikaste och vackraste hår tunnar ur och faller av. Då gäller det att utan dröjsmål använda ett medel som verkligen framkallar en stark, hastig och varaktig återväxt av håret. Ett sådant medel finnes numera i det av den berömda forskaren Prof. N. Zunts, Berlin (se Nordisk Familjebok), på vetenskaplig grund framställda hårnäringsmedlet för invärtes bruk Humagsolan.

Till skillnad från i handeln förekommande härmedel för utvärtes bruk riktar sig Humagsolan mot själva sjukdomsorsaken, mot anledningen till hårets avtynande. Detta beror i regel på att håret icke ur den mänskliga organismen får i tillräcklig mängd emottaga de specifika ämnen, varav det för sin utveckling och sitt bestånd är i behov. Humagsolan tillför de undernädda härcellerna deras speciella näring genom blodet utan ringaste obehag för kroppen i övrigt. 100-tals läkare — bland dem flera världsberömda namn — t. ex. Prof. Unna, Blaschko, Cassel m. fl., ha intygat utmärkta, ja, till och med förbluffande resultat av en Humagsolankur.

Fråga Eder läkare om Humagsolan. Säljes utan recept av apoteken och andra affärer i branschen i förpackning innehåll. 180 tabletter à kr. 7:50, beräkn. för 1 mån. kur, 2 tabl. tagas 3 gånger dagligen efter måltiderna. Humagsolan är avsett för såväl kvinnor som män. Finnes preparatet ej å apoteket på Eder plats, tillskriv oss. Prospekt sändes gratis och franko från Elefantens Droghandel, Stockholm. Vi varna för i marknaden förekommande efterapningar.

Kronprinsessan Victorias Kustsanatorium, Barkåkra.

Vejbyslätt den 21 Aug. 1923.

Elefantens Droghandel.
Stockholm.

De prover Humagsolan Ni tillskickade mig för 2 å 3 mån. sedan har jag använt på en sjuk-sköterskelev, som blivit aldeles flitskallig (alopecia totalis). Hon har nu börjat få hår igen på större delen av huvudsvålen, som nu ter sig som en alopecia areata.

I tjänsten
Ernst Lindahl,
Överläkare.

DUNTÄCKEN MADRASSER

göra sängkammaren
till ett Paradis

J. Svensson & Bourghardt
GÖTEBORG

Täckfabrik Fjäderränseri

Konfirmationen stundar

— de många bestyren med konfirmandernas ekipering förenklas högst väsentligt genom att ombesörja deras utrustning i våra specialavdelningar för

Eleganta och välgjorda

Kavaj-Kostymer, Smoking-Kostymer, Paletåter, Ulstrar och Cover-Coats, Mössor, Handskar, Skor, Skjortor, Kragar, Vita Halsdukar m. m.

Vackra och stilfulla

Klänningar, Kappor, Hattar, Handskar, Näsdukar, Skor, Strumpor m. m.

Paul U. Bergström

74-78 Drottninggatan 74-78
STOCKHOLM

„KARLSONS KLISTER“

Nutidens förnämsta universalkraftlim. Lagar trä, sten, porslin, skinn och läder. Detta universallim är framställt på fullt vetenskaplig väg och fritt från alla frätande ämnen. „Karlsons klister“, Stockholm C., Kungsbrogatan 2. Riksb. 307 04. Allm. Kh. 3704. Telegr.-adr.: „Klister“.

Vad blommorna säga.

Blomvänner kunna få höra sådana frågor: "Hur bär du dig åt, som har så vackra blommor!" En blomvän svarade: "När jag pysslar om mina blommor, känner jag med dem som levande väsen. En vissnande blomma berättade hur klen hon var. Då jag sporde orsaken sade hon: "Krukan är olämplig, godeet och glaceringen äro för täta, mina rötter erhålla ej den luft de behöva, jag kvävs. Kära husmor", sade hon bedjande, 'det finns nu en sorts krukor, 'Roslagskrukor' heta de, som äro så bra för blommor, de lämna tillräckligt med luft åt rötterna. I dem kunna vi 'andas' och trivas. Därtill äro de vackra och pryda både oss och hemmet." — Längre hann hon ej, förän en varm tår föll på hennes vissnade blad och husmor lova- de att genast skaffa ROSLAGSKRUKOR till alla sina blommor. Så går det när blommorna förstås. Vidare upplyste blomvännen att Roslagskrukor och blomvaser m. m. tillverkas av A.-B. Roslagens Glaceringsverk i Norrtälje. De röna en enorm efterfrågan av husmodrar landet runt och äro lämpliga gåvor när namnsdagarna komma. Finns de ej, så bed Eder handlande genast rekvirera dem från fabriken. Katalog och prislista gratis.

het hos honom att göra slag i saken. Mannen vill i de flesta fall att kvinnan skall se upp till honom. En kvinnas självsäkerhet och ibland hennes stora världsvana kan gå i vägen för hennes kärlekslycka. Vänskap emellan henne och en massa andra kvinnor kan också hindra hennes kärlekslycka. Amor får helt enkelt intet tillfälle att visa sig. Om en kvinna har aldrig så många goda egenskaper, så kanske hon saknar den där tjuskraften, som verkar likt solen, vilken värmer och lyser, alstrar lycka och välbefinnande. Ibland pratar kvinnan för mycket. Hon pratar bort sin lycka. Ibland visar hon allt för gärna att hon vill bli gift. I somliga fall kan hon vara allt för tillbakadragen och inte ge mannen något tillfälle. Ibland är hon allt för elegant och stundom gör hon för litet av sitt yttre. Vill Maja gifta sig så skall hon försöka att vara lagom i allt det här uppräknade. Och så skall hon älska människorna. Hon skall värda alla sina själs-egenskaper, så att det liksom lyser och strålar omkring henne. Hennes hjärta skall vara så varmt att det värmer på mycket långt håll. Hon skall skicka sig enkelt och anspråkslöst och tänka mera på andra än på sig själv. Då är hon predestinerad för lyckan antingen hon blir gift eller ej. Men vill hon partout giftermål, så bör hon ta hushållsplats hos en ungtkarl eller en änkeman. Men visa aldrig att ni vill bli gift med honom, ty *då* vill inte han. Visa inte att Ni vill förrän ni är säkra på att *han* vill. Och han vill nog, om ni blir sådan som jag sagt här. Här finnas tusentals män som gärna vilja gifta sig. Men kvinnorna gå i vägen för sin egen lycka och göra ibland för mycket och ibland för litet för att nå lyckan.

Ebon.

*

Tillfölje Harriet L:s, i ett föregående nr av Idun nog så tänkvärda ord, lämnar ni väl ordet åt en karl som åtminstone i detta fall tydligen ej är enbart en bifigur vilket hennes fyra duktiga, söta väninnors bittra klagan bevisar.

Först vill jag då fastslå, att ingenting verkar så raka motsatsen som när beskäftiga fruntimmer tror sig om att arrangera giftermål för andra.

Sådant sköta vi bäst själva om då vi träffat den kvinna vi vill gifta oss med!

Kanske om det pratats och puffats litet mindre för dessa 4 ogifta fröknars duktighet och sparsamhet att de för länge sen fått slösa all sin lagrade och snart oanvändbara ömhet på man och barn!

Vad som jagar den mest efterhängsna friare på flykten är väl när mammor, tanter och väninnor jämt och sant tala om den ogiftas egenskaper, — dessa upptäcka vi nog själva om de finns — då inse vi snart nog, att allt detta beröm slösas på henne för att dölja andra, för oss ganska osympatiska inre små lyten. —

Under yngre år råkade jag bli inackorderad i familj i en av mellersta Sveriges småstäder. Mamman hade tydligen fast beslutat att jag skulle bli mäg i huset. Att jag kom helskinnad undan måste jag, skam till sägandes, uteslutande ge dem — mor och dotter — äran! Konversationen vid middagsbordet bestod nämligen uteslutande av hur uppoffrande lilla Signe, (obs! fortfarande ogift!) var för pojarna (bröderna) samt far och mor. När mamman slutade tog lilla Signe själv vid. Då skulle alltså denna s. k. uppoffring så småningom överflyttas på mig och bli samtalsämne vid andras middagsbord! Nej tack.

Kvällarna gingo alltid, när jag inte lyckades smita, i det husligas tecken, d. v. s. lilla Signe "höll" i ett handarbete, som aldrig blev färdigt, eller också lades det fram en trave strumpor till lagning. Att hon stoppade dem som en ängel blev jag så ofta i tillfälle avlyssna att något tvivel därom kan aldrig uppstå i mitt medvetande. Och så *njöto vi té!* och jag fick nog både av självberöm och té, och giftastlust! Och det ser ut som om andra män också fått nog.

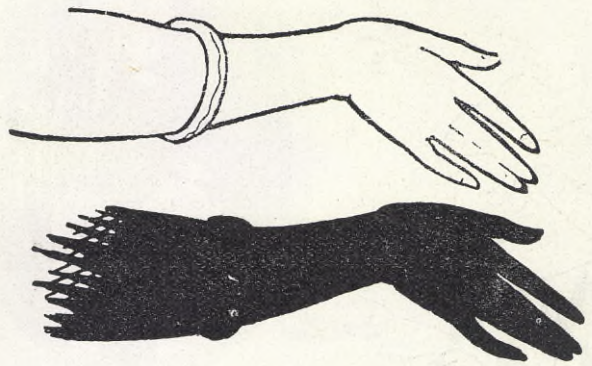
Så gingo några år och en vacker dag gifte jag mig, ej med ett utpuffat praktexemplar, utan bara en vanlig kvinna som både kan slösa och spara tillsammans med mig, arbeta och njuta av livet, skratta och gråta, med få ord: vara sådan att vi leva lugnt och lyckligt tillsammans.

En mansperson.

Huslig idrott.

Iduns artikel i ett föreg. nummer om huslig idrott har inspirerat en av våra läsarinor till följande friska inlägg.

Kan man tänka sig en sådan otur, att mitt hembiträde skulle behöva resa hem ett tag just på en fredag — en städdag! Ja, jag får väl försöka att reda mig själv. Tänk om jag skulle följa det råd jag läste i Idun att kombinera de husliga sysslorna med gymnastik, ty magra det är ju dagens lösen, och det behöver jag, som nu gått över medelåldern. Således raskt till verket! Först ut i köket att göra i ordning välling och choklad. Det var just inte något ansträngande. Nu ha emellertid man och son

Vårda händerna!

Genom att regelbundet använda F. Pauli's äkta Liljemjolk Creme bli händerna mjuka, vita och fina. Dess medicinska beståndsdelar tillsammans med det väl avvägda fettämnet verka nämligen i hög grad hudförbättrande. De intränga fullständigt i huden och bota narighet, hudsprickor och rodnader. Rekommenderas av hudspecialister.

F. PAULI'S

äkta Liljemjolk Crème

Abbiphone

Kristallmottagare
i västfickformat.

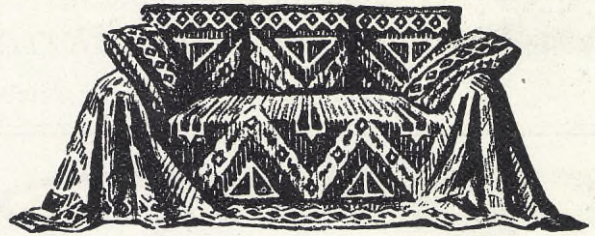
Generalagenter:

Thomasson & C:o

Biblioteksgatan 27, Stockholm.

Tel. 94 09.

Tel. 94 00.

OTTOMANER

med 1 och 2 bäddar. Nya modeller. Låga priser.

BRÖDERNE LJUNGGREN

15 Malmskillnadsgatan 15 - STOCKHOLM.

J allt - utom priset - likt smör

"ZETA"
ZENITHS SMÖRBLENDADE
MARGARIN

**Tycker du om
mycket smör?**

Vem minns icke den gamla leken. — Man tog en smörblomma och höll den strax under hakan på sin lilla lekkamrat. Den gula reflex, som då bildades på hakan, lämnade ett jakande svar på frågan.

Vilket barn tycker förresten inte om smör? Det gör alla barn och således tycka de även om **Mustads Bästa-Växt**.

Mustads Bästa-Växt kan blott med svårighet skiljas från riktigt gott mejerismör, men är så billigt, att det vore orätt hindra de små att riktigt få frossa på Mustads Bästa-Växtsmörgåsar och säkert är att de även jakande skola besvara frågan:

“Tycker du om mycket Mustads?”

Krantz

**Olycksfall- och sjuk-
Skadestånds-
Automobil-
Motorcykel-
Glas- o. Vattenskade-
försäkring.**

Försäkrings A.-B. NORNAN, Göteborg.

**Beundrad av
sina väninnor**

för sitt friska och ungdomliga utseende blir den kvinna, som i den dagliga kampen för att skydda sin hy använder Erasmic Vanishing Cream, det osvikliga medlet för skönhetsbevarande.

Erasmic
VANISHING HUDCREAM

Generaldepot för Sverige: Drottninggatan 66 Stockholm. Tel. 102 88.

gått, och jag är ensam. Upp med fönstret! Nu skola sängarna bäddas. Täckten och lakan skakar jag genom fönstret, som vetter åt en bakgård. Det är härlig motion för armarna och så äro bäddarna breda, så jag får stå på tå och sträcka mig framåt för att kunna stoppa ned ordentligt. Ja, det känns att det var nyttigt. Så dammar jag, borstar gardinerna, torkar tavelramar, gnider fönsterna med ett sämskskinn så de se riktigt klara ut. När jag blivit trött i högra armen försöker jag med den vänstra. Sätter mig på golvet att damma värmeledningen med en våt trasa, ty från den kommer en mängd sot och damm. Att ligga på knä, det gör ont i längden. Nu är det endast korkmattan kvar. Nej, vad klockan blivit mycket! Snart måste frukosten vara i ordning. Det var rysligt vad jag känner mig varm och smutsig. Av med kläderna. En ordentlig dusch och så skall jag gå ned efter mjölk och diverse. Frestelsen att ta hissen är stor, men nej, benen ha ju ej fått någon vidare gymnastik. Således springer jag lätt ned för de fyra trapporna, men upp, då springer jag så lagom. Men jag går inte på tå, utan sätter ned hela foten, vilket skall vara det rätta. Så är frukosten och diskarna klara, och jag är redo att fortsätta med min "gymnastik". Mattan var det ja. Nu måste jag ligga på knä. Jag tar en massa tidningar och kramar ihop dem. Läger allt i en liten påse. Det blir riktigt mjukt och skönt att ligga på. För att komma åt under sängarna får jag lägga mig rak lång på magen. Det var ansträngande. Jag tror jag magrat ½ kg. bara på det. Sedan fortsätter jag i de andra rummen, och nu har det hunnit mörkna något. När nu allt är städadt tager jag säng- gång- och torkmattorna ned på gården. Där ligger fin vit snö. Jag borstar dem med snön och kan inte nog förundra mig över huru klara färgerna framträda. Hissen har aldrig synt mig så nödvändig som nu, men jag kom att tänka på "forna tiders kvinnor" och knogade upp för trapporna med min börda. Men då var jag trött, det måste jag erkänna, men på samma gång glad och aldrig har jag tyckt att rummen varit så vackra förut någon fredag.

Edith A.

Doktorinna eller fru Pettersson?

Inte på länge har jag hört ett så förståndigt inlägg, mot damernas titlar, som f. d. kaptenska presterar. Även jag var för en tid sedan på bjudning i staden vid Fyrisån och jag måste säga som "f. d. kaptenska": vilket störtflöde av "innor" och "skor". Jag blev faktiskt *illa till mods*. Sedan hörde jag berättas, att en dam i staden, hade under ett par år hållit på att "smörja" en läkare, bara för att som hon uttryckte sig få bära titeln "doktorinna". Det lyckades men äktenskapet upplöstes efter 2 mån. Men doktorinnetiteln utnyttjar hon både tidigt och sent. I Stockholm äro förhållandena något dragligare men även där finns uppsjö särskilt på "doktorinnor". Som alla veta, både i England och Frankrike användes aldrig någon annan titel än "fru" (utom till adel). T. o. m. en så lärd dam, som jag skulle vilja säga, världens lärdaste kvinna, tituleras endast *M:me Curie*.

Undertecknad, som under en stor del av mitt liv bott utomlands har under dessa år, otaliga gånger, fått höra både fransyskans och fransmannens förväning över att den svenska kvinnan *vill* bära en titel som endast genom äktenskapet blivit överflyttad på henne. Har damen genom studier arbetat sig till en titel, då bör hon såväl som herrarna bära den men ej annars.

Alltså mina damer låt oss förena oss i detta — användandet av den vackra titeln "fru" — och ej "doktorinna", "majorska", "direktörskä", "disponent-ska" o. s. v. vilket i sanning låter alltför gammalmodigt anser

Kosmopolitfru.

*

I en tid av titelraseri vågar jag vara så radikal att jag föreslår, att man så gott sig göra låter förklarar titlarna för damer. Nu skall det ju inte vara artigt att säga bara "fröken" som tilltalsord, utan det skall vridas till med "fröken Lagerbärsblad" o. s. v. Låt oss säga "fröken" till de ogifta och — "frun" till de gifta. Det sista skall inte låta fint bevars, men kunna vi inte *låtsa* att det är fint, så blir det väl bra med det. Danskarna säga "Frun", och det låter så fint och sympatiskt.

Frun.

Hör kokkonsten samman med den kvinnliga psyken?

Genom årtusendens tradition ha väl kvinnorna fått en viss naturlig fallenhet för och trivsel med huslighet. Men jag tror, att mycket färre kvinnor än man tänker sig ha verkliga anlag för kokkonst. Det få nog deras stackars män känna på! Men vi leva ju ännu på ett socialt stadium, då ingalunda yrkesvalet sker efter anlagen.

Lea.

Dr. Byl's preparater

Lybros

anses som det förnämsta bland nutida modärna toilettmedel.

Dr. Byl's namn är en borgen för varans höga kvalitet och vetenskapliga framställning.

**Crémer,
Hudvatten,
Hårvatten,
Puder.**

Hovleverantör.

**Franiska
Parfym-
Magasinet**

STOCKHOLM

Kungsgatan 13

Drottningg. 21 Hamng. 5

**Yardley's
Äkta
Lavendel Tvål**

sammansatt av de mest utsökta oljor, förlämnar huden den mjukhet och ungdomliga friskhet som är första betingelsen för vacker hy och kvinnlig charm.

Varje tvål efterlämnar den friska doften av den äkta lavendelblomman, som kvarstannar på huden långt efter användandet.

Anspråksfulla damer uppskatta den.

Säljas i alla välsorterade affärer inom branschen.

Pris Kr. 1: 50.

**YARDLEY & CO., LTD.,
LONDON, W. 1.**

Brudklänningar

i de mest högeleganta och

moderna modeller

ständigt på

lager

LEJA-MAGASINET

NORRMALMSTORG

STOCKHOLM

Iduns korrespondensklubb.

Vill härmed anmäla mig som medlem av Iduns Korrespondensklubb. Det skulle för mig bli en stor glädje att få korrespondera med dam eller herre. Lever tämligen isolerad, och postdagarna äro för mig de glada förväntningarnas dagar. Är 28 år och intresserar mig ungefär för allt.

Birgitta.

Vill någon dam eller herre korrespondera med 28-åring, som intresserar sig för nästan allt. Bor på en vacker men enslig ö, där korrespondensen blir en av mina bästa förströelser. Vore därför roligt, om någon snart skrev till

Vivi.

Iduns läsare! Var finnes den själsfina brevsrivaren, som vill utbyta tankar med medelålders skolvän? Min boning i närheten av fjällen.

Fjällvind.

Ressällskap

genom Iduns reseförmedling.

Officersdotter i 25-årsåldern, språkkunnig, söker ressällskap 20—25 mars till Paris—Rivieran med någon bildad ung dam, event. yngre familj. Svar till

Officersdotter.

FRÅGOR OCH SVAR

Fråga: På grund av Iduns välvilliga strävan att höja sportintresset hos nutidens damer vågar jag göra vördsam förfrågan, hu-

Hälsa och Radium.

Radium är ett av världens underbaraste botemedel. Varför? Därför att Radiumstrålarna äro så att säga besläktade med solens livgivande strålar. **Vår tids Radium-forskare** ha förmått att framställa **Salter — Pastiller — Tabletter** och liknande preparat, som innehålla äkta Radium i noggrant avpassade doser, så att de verka botande mot många sjukdomar t. ex. gikt, reumatism, ischias, nervsmärtor, njursjukdomar, sjukdomar i ämnesomsättningsorganen, blodbrist, ålderdomssvaghet m. m.

Miradium är namnet.

Miradium-preparaten rekommenderas av läkare, användas på sjukhus och kliniker. Miradium-salt och Miradium-pastiller erhållas endast på apoteken. Pris kr. 6.50 pr glas.

ruvida något kan åtgöras för att få till stånd en cykelskola, där man finge lära sig att åka cykel och även att sköta den. Jag har näml. en cykel men finner det oerhört svårt att lära mig åka, då man saknar hjälp och undervisning däri. Cykelfirmorna lämna inte nu som förr undervisning åt den som köper velociped, och den som ej har cykelåkande bekanta står utan möjlighet att erhålla undervisning. Tacksam för svar i eder ärade tidning. Högaktningsfullt

A. M.

Svar: Ingen har hittills tyckts anse det lönande att upprätta en cykelskola. Man brukar ju lätt lära sig själv cykelåkning. Det gäller bara att inöva balansen. Försök på en plan väg eller lätt uppförsläge. Börja med ena foten i marken, och svinga er upp, så lär ni er småningom hålla balansen. Kan ni få någon, som till en början håller lätt i cykeln, så är det så mycket bättre.

På en reparationsverkstad lär ni er sköta cykeln. Ni kan t. ex. få öva er genom att skruva sönder cykeldelarna och åter sätta hop dem.

Fråga: Huru skall en äldre dam, som är utan hem och medel kunna få en egen liten vrå i Blomsterfondens hem för gamla?

En hårt prövad.

Svar: De fullkomligt meddelösa kunna tyvärr icke hjälpas, åt-

minstone ej ännu. För att kunna bli hjälpt måste man ha något av egna medel att bidraga med. Vänd eder f. ö. direkt till Blomsterfonden.

Fråga: Hav godheten lämna mig ett recept på gott vetebröd i form.

Självförsörjande.

Svar: Smörgåsbröd i form. ½ lit. mjölk (eller vatten), 900 gr. — 1 kg. vetemjöl, 1 tsk. salt, 1 tsk. socker, 2 msk. margarin, 30 gr. jäst.

Mjölken ljummas och blandas in i en del av mjölet, jästen löses upp i socker och salt och tillsät-

tes. Fettet röres smidigt och arbetas in i degen. Denna slås, smidig och blank och arbetas med så mycket mjöl, att det blir en fast deg. Denna delas i två delar och rullas ut på bakkbordet i två bullar, som läggas i väl smorda och brödade avlånga formar. Degen får jäsa upp ungefär till sin dubbla storlek. Bröden sättas då in i god ugnsvärme att gräddas.

Kaffebröd i form. 3 del. mjölk, 400—500 gr. vetemjöl, 20 gr. jäst, ½ tsk. salt, ¾ kkp. socker, 25 gr. margarin, 2 kardemummor, 25 gr. russin (1 mask syltade apelsinskal eller succat).

Till puddingen: ½ ägg, socker och mandel.

Mjölken ljummas, jästen löses upp i litet av sockret och alla ingredienserna arbetas tillsammans i en bål, härvid sparas en del av mjölet till sist. När degen är grundligt arbetad lägges den i en väl smord och mjölad stekpanna eller annan rund form och sättes på varmt ställe att jäsa upp. Kakan penslas med ägg och bestros med socker och mandel innan den sättes in i god ugnsvärme att gräddas.

Fråga: Skulle någon av Iduns ärade läsare vilja giva mig beskrivning på en god dessert-tårta som lär heta Succès-tårta, vore jag mycket tacksam.

Premmerant.

FRÅGA OCH SVAR

Fråga: Kan Idun giva mig adress på någon linnefabrik, som säljer vackra mönster och goda kvalitéer i linnedukar och servietter, toliett samt kökshanddukar, till billiga priser. Jag skall gifva mig inom närmaste tiden och vore därför tacksam för omgående svar. Tora, Örebro.

Svar: Någon fabrik som säljer till privatpersoner lär icke finnas. Men tro vi oss giva Eder den bästa adressen om Ni tillskriver Aktiebolaget Sturemagasinet, 15 Stureplan, Stockholm. Där kan Ni finna förtjusande mönster i linnevaror i förening med stort urval och goda kvalitéer.

(Annons) A. J.

Att tvätta ett tyg är att befria det från smuts.

Detta skall ske utan att tyget skadas, naturligtvis! Detta är den enkla och oangripliga tankegång, som tagit gestalt i Nabometoden, den enkla och absolut tillförlitliga tvättmetoden

NABO-VÄTT

är enkel, sparar Er tid, sparar Ert arbete, sparar alltså Edra pengar!
Använd till Nabotvätt det beprövade, självverkande tvättämnet

NABO

med
bensin

På tredje raden.

är gott om värme och bakterier — på övriga platser, likaså både på teater och bio. Svalka och skydd mot smitta erbjuder Pix-pastillen, den är dessutom välsmakande och kan därför med skäl anses som den bästa och billigaste teaterkonfekten.

KÖP PIX!

sten

Vid allmänna

trötthetssymptom (som särskilt under våren göra sig gällande hos alla personer), kraftnedsättningar, blodbrist, nervositet, sömnlöshet, neurasteni etc. hava Spieckers

SANOKAPSLAR

dokumenterat sig som ett enastående verksamt medel, samtidigt som de genom sin bekväma och praktiska form samt angenäma smak ständigt tillvinna sig nya vänner. Nedan återgives, med uteslutande av namnen, några utdrag av intyg från en del ansedda svenska personer, och kunna intresserade på anmodan få sig franko tillsända fullständiga avtryck av ifrågavarande intyg:

Postdirektör H. W. skriver om Sanokapslarna att

"de hava haft en förträfflig verkan och mitt hälsotillstånd kan numera betraktas såsom fullt tillfredsställande. Kapslarna hava såväl för mig som mina vänner, som kunnat konstatera förändringen, hittills haft en rent förbluffande verkan."

Förf. O. E. skriver,

att "Sanokapseln har en högst välgörande inverkan på såväl muskel- som nervsystemet",

att "den i hög grad stimulerar energin",

att "den ökar arbetsförmågan, ökar idéassociationerna och giver en känsla av allmänt välbefinnande",

att "Sanokapseln är det preparat, som alla andliga arbetare väntat på."

Kyrkoherde H. H. skriver om Sanokapslarna, att de äro

"ett utomordentligt nervkraftmedel, vilket jag önskar den största spridning bland alla som därav kunna vara i behov."

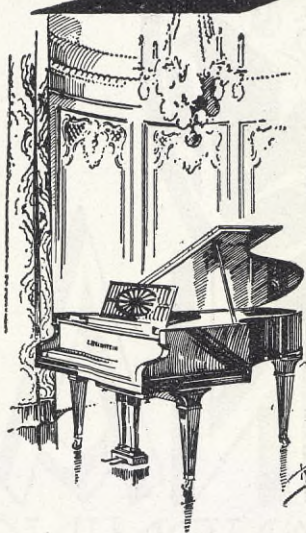
Komminister P. S. skriver, att Sanokapslarna utövat

"ett i hög grad välgörande inflytande på såväl kropps- som själskrafterna. Vid användning av desamma har sömnen blivit bättre och lugnare, humöret friskare och arbetsförmågan betydligt ökad. Anser kapslarna såsom ett utmärkt medel till återvinnande av krafter och arbetsförmåga."

Sanokapslarna säljas i askar (med innehåll tillräckligt för 20 dagars regelbundet bruk) å kr. 4.25 å alla apotek och kemikalieaffärer eller expedieras portofritt pr postförskott från undertecknade. Fösök dem och jämför dem med vilket som helst annat preparat.

HARALD WESTERBERG & CO
GÖTEBORG

Bechsteins Flyglar

Aug. Hoffmanns
Pianomagasin
Malmskillnadsg.
25 B.

Jag anser de Bechsteinska instrumenten
som de skönaste och känsligaste instrument i
världen.

Richard Strauss.

LUNDQVIST

**SÅDAN TVÅL-
SÅDAN HY**
säger erfarenheten.
En väl sammansatt
tvål har en förvärande
god inverkan på huden.

**Y v Y-
TVÅLEN**
är erkänd som den
yppersta bland tvälarna.

A.B. YVY-FABRIKEN, YSTAD.

J. Lundqvist

Prisnedsättning!

Gyllenkrans
PATENTERADE
HAVREGRYN

nedsatta

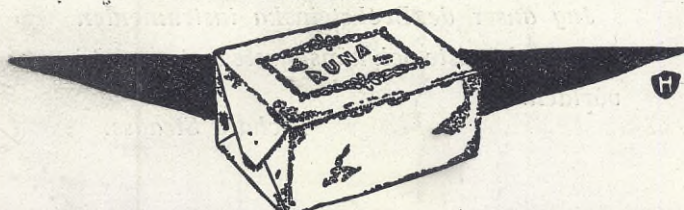
¹ | 1 paket **90 öre**

¹ | 2. » **50 öre**

RUNA
SMÖRBLANDNING

Många hava varit av den orubbliga övertygelsen att ingenting kan jämföras med mejerismör. Sedan de provat RUNA — Svea nya smörblandning — hava de emellertid ändrat åsikt.

Khasana

Skönhet och Elegans

omges ständigt av ett lätt moln av doft. En bortskämd smak tycker om det originella. Alla anspråk uppfyllas av Khasana. Ett egendomligt behag utgår från dess doft. Den är icke påträngande och dominerar ändå, och dess verkan bibehåller sig lika tills den avdunstar.

Khasana-Parfym, Khasana-Puder och de andra Khasana-artiklarna, som passa lika väl för herrar som för damer, finnas att få i många tusen affärer.

Stark parfymerad Khasana-Pickalmanacka bibehåller doften oförsvagad. Fås mot insändande av 25 öre.

DR. M. ALBERSHEIM / FRANKFURT A. M.
FABRIK FÖR FINARE PARFYMERIER / GRUNDAD 1892

Representant för Sverige: A. W. GALLE, Köpenhamn, Lövsstræde 8